

Η μαθητική εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

Σχολικό έτος
2017 -18

18^ο φύλλο
Απρίλιος 2018

«Δεν μπορώ να θέλω να 'μαι τίποτα. Έχω μέσα μου
τα όνειρα όλου του κόσμου» Φ. Πεσσόα

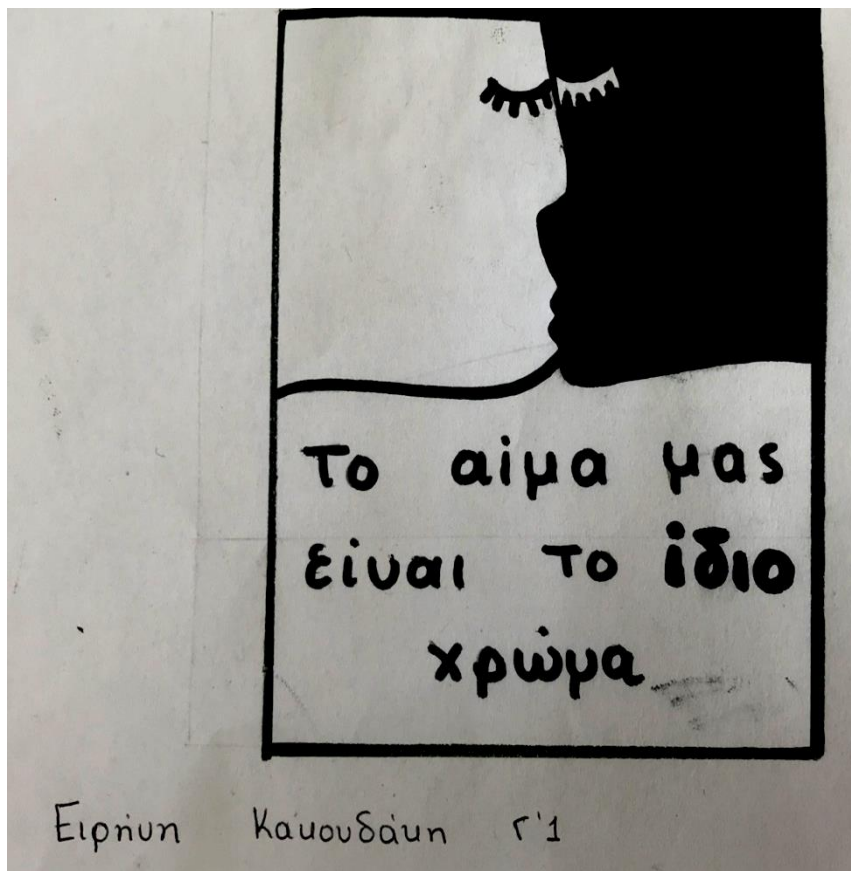
Είρηνη Καουδουν Γ'1

Τεύχος αφιερωμένο στον σεβασμό της
διαφορετικότητας

Συνέντευξη με τον ποιητή Χριστόφορο Λιοντάκη

Της ηλικίας μας και άλλα...

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ

Στις μέρες μας οι διακρίσεις μπορούν να λάβουν πολλές μορφές, κρυφές ή ολοφάνερες, δημόσιες ή ιδιωτικές.

Μπορεί να πάρουν τη μορφή ρατσισμού ή διαμάχης και να εκδηλώνονται με επεισόδια απόρριψης ξεπερνώντας μερικές φορές κάθε όριο.

Θύματα των διακρίσεων είναι τα άτομα ή ομάδες ατόμων που θεωρούνται διαφορετικοί, λόγω της φυλής, του χρώματος, του φύλου, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, της εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης, της

περιουσιακής κατάστασης, του τόπου γέννησης, της αναπηρίας ή του σεξουαλικού τους προσανατολισμού.

- Τι κι αν είσαι μαύρος, λευκός ή κίτρινος;
- Τι κι αν πιστεύεις στον Χριστό ή στον Αλλάχ;
- Τι κι αν μιλάς κινέζικα, αλβανικά ή ελληνικά;
- Τι κι αν είσαι ψηλός, κοντός, λεπτός ή εύσωμος;
- Τι κι αν είσαι ομοφυλόφιλος ή στρέιτ;
- Τι κι αν η οικονομική σου κατάσταση είναι καλή, μέτρια ή κακή;
- Τι κι αν είσαι πρόσφυγας ή μετανάστης;

Πίστεψε στη διαφορετικότητα, γιατί όλοι είμαστε ίσοι και αξίζουμε αγάπη, όποιο χρώμα κι αν έχει το δέρμα μας, όπου κι αν πιστεύουμε, όπως κι αν σκεφτόμαστε, όποια δυσκολία κι αν αντιμετωπίζουμε...

Μαριάντα Λουλάκη, Μαρία Ζερβουδάκη Γ1

Γυναίκα ... από κούνια

Εσύ, που γεννήθηκες γυναίκα, με λεπτότερα χέρια και μέση, με λεπτότερη φωνή, το «ασθενές» φύλο, αναγκάστηκες από πολύ μικρή να αγαπήσεις το ροζ, να παίζεις με κούκλες, να είσαι χαριτωμένη και γλυκιά. Νόμιζες πως αυτό ήταν το φυσιολογικό. Δυστυχώς όμως, ο σεξισμός δεν αρκείται μονάχα στα χρώματα και στα παιχνίδια. Εισχωρεί αθόρυβα στη γλώσσα, στην οικογένεια, στο σχολείο, στη δουλειά, κ.ά. Καθημερινά βρίσκεσαι αντιμέτωπη με περιστατικά που αποδεικνύουν πως για να πάψει η κοινωνία να είναι πατριαρχική και σεξιστική, έχει πολλή δουλειά να γίνει.

Πολλοί θα αναρωτηθούν γιατί συζητάμε για σεξισμό σήμερα, που τουλάχιστον στην Ελλάδα τα δικαιώματα ισότητας έχουν κατοχυρωθεί. Πράγματι, τον προηγούμενο αιώνα έγιναν σημαντικά βήματα προόδου όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα, όμως το μυαλό πολλών αρνείται πεισματικά να αποβάλει τη νοοτροπία του παρελθόντος, σύμφωνα με την οποία μοναδικός σκοπός της γυναίκας ήταν η μητρότητα, οι δουλειές του σπιτιού και η ικανοποίηση των επιθυμιών του άλλου φύλου.

Άνθρωποι που αντιμετωπίζουν διαφορετικά μια γυναίκα αποκαλυπτικότερα ντυμένη από τις υπόλοιπες,

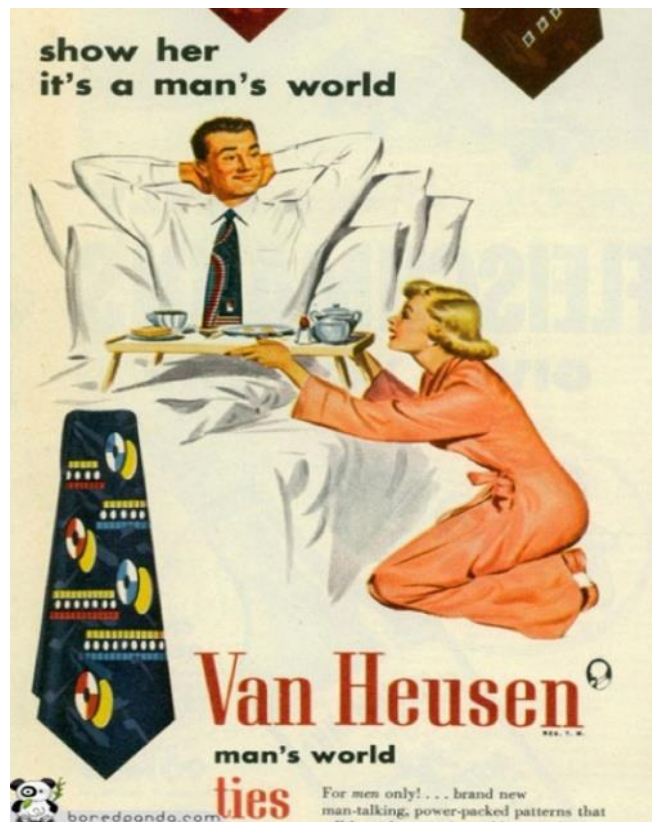
άνθρωποι που ισχυρίζονται πως η θέση της γυναίκας βρίσκεται αποκλειστικά στην κουζίνα,

άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας που ξαφνιάζονται στην ιδέα πως ένας άντρας μπορεί να σφουγγαρίζει,

άνθρωποι που περιγελούν έναν άντρα όταν κλαίει,

άνθρωποι που υποστηρίζουν πως για να ελκύσει μία γυναίκα το άλλο φύλο πρέπει να ντυθεί σύμφωνα με τα δεδομένα των αντρών...

..στην πραγματικότητα ονομάζονται σεξιστές, όχι άνθρωποι.

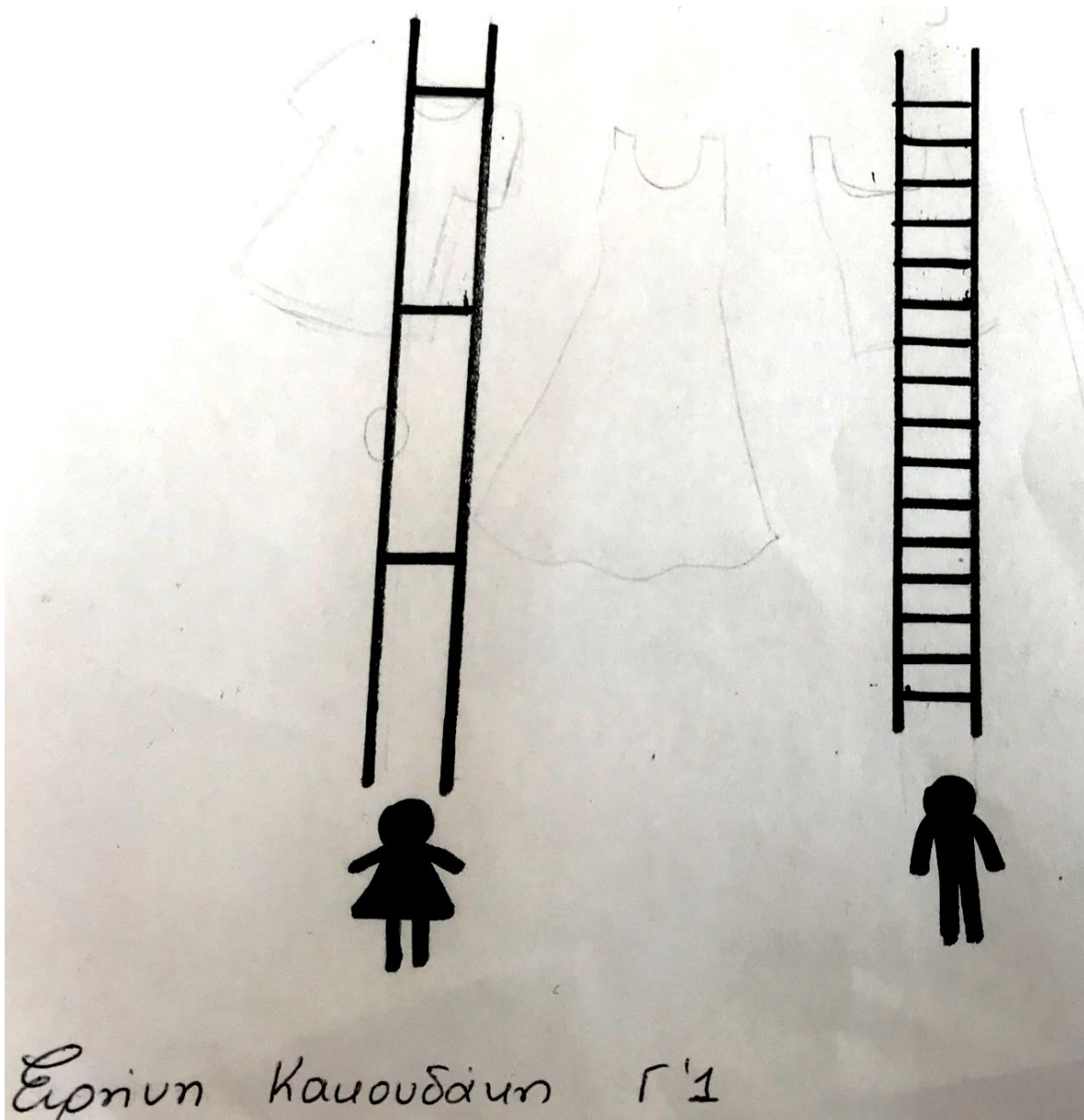
(συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα)

Αυτή λοιπόν είναι η παγίδα του σεξισμού, δεν γίνεται αισθητός. Κρύβεται πίσω από παραδόσεις, έθιμα και στερεότυπα.

Σε έναν κόσμο που υποφέρει από έλλειψη παιδείας, είναι χρέος μας να ξεφορτωθούμε τις προκαταλήψεις. Ναι, είναι αισχρό ένας άντρας να πρεσβεύει αυτές τις αντιλήψεις τον 21^ο αιώνα. Είναι ακόμη χειρότερο, όμως, η γυναίκα – αιώνες καταπιεσμένη- να διαιωνίζει τον ίδιο τρόπο σκέψης από γενιά σε γενιά.

Ας αρχίσουμε να πιστεύουμε στην αληθινή ισότητα.

Ειρήνη Κακουδάκη Γ1

«ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟ» ΠΟΙΟΣ ΤΟ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ;»

Αφορμή για να γράψω αυτό το άρθρο ήταν το gaypride που πραγματοποιήθηκε στην πόλη μου τον περσινό Ιούλιο. Τα σχόλια του κόσμου γύρω μου ήταν τόσο άσχημα γι' αυτούς τους ανθρώπους και γι' αυτήν τους την πράξη! Το σχόλιο που άκουσα από ένα γονιό με συγκλόνισε: «προτιμώ ο γιος μου να είναι ναρκομανής παρά gay». Δηλαδή στην πραγματικότητα, προτιμούν να οδηγήσουν το παιδί τους στον θάνατο παρά να αποδεχτούν τη διαφορετικότητα του...

**As long as
you are
Happy
does it
matter who
you fall in
love with?**

Δεν κατακρίνω την ομοφυλοφιλία. Ο καθένας είναι ελεύθερος να αγαπάει όποιον θέλει και να κάνει ό,τι νιώθει. Πλήρης ελευθερία του λόγου και του σώματος. Δεν είσαι ελεύθερος μόνον όταν το διατυμπανίζεις. Για μένα είσαι ελεύθερος, όταν σέβεσαι την ελευθερία του άλλου. Αν ο άλλος έχει αισθήματα για ένα άτομο του ίδιου φύλου, ποιοι είμαστε εμείς που θα τους κατακρίνουμε και θα τους το απαγορεύσουμε;

Το gaypride είναι μια γιορτή γι' αυτούς που νιώθουν διαφορετικοί, ώστε, έστω και για μία ημέρα, να μπορούν να εκφραστούν και να αισθανθούν ελεύθεροι.

Ο κάθε άνθρωπος έχει δικαιώματα και αυτό δεν ισχύει μονάχα για τους ετερόφυλους, αλλά και για τους ομοφυλόφιλους, τις λεσβίες, τους τρανς. Είναι άνθρωποι και αυτοί. Όπως εγώ, όπως εσύ, όπως το παιδί που θα κρατήσεις στην αγκαλιά σου στο μέλλον. Τίποτα δεν τους διαφοροποιεί από εμάς. Γιατί να κρύβουν τη σεξουαλικότητά τους σε τέσσερις τοίχους;

Η σεξουαλικότητα και ο σεξουαλικός προσανατολισμός είναι αλληλένδετα στοιχεία της προσωπικότητάς μας. Γιατί αναγκάζεις έναν γκέι να κρύβει αυτό το κομμάτι της προσωπικότητάς του, ενώ εσύ μπορείς να το δείχνεις ελεύθερα; Έτσι τον παροτρύνεις να είναι σε μία συνεχή μάχη με τον εαυτό του.

Η ομοφυλοφιλία λένε πως είναι αντίθετη στη φύση και πως αυτοσκοπός του ανθρώπου είναι να κάνει παιδιά. Και η ευτυχία;

Ακούω τόσους στενόμυαλους ανθρώπους να λένε πως η ομοφυλοφιλία είναι κολλητική. Τί φοβάσαι; Κολλητικός είναι ο ρατσισμός και σε αυτήν την κοινωνία είμαστε όλοι «άρρωστοι». Έχουμε πεισθεί πως ό,τι είναι διαφορετικό από εμάς, είναι αφύσικο. Η ομοφυλοφιλία βρίσκεται σε περισσότερα από 450 είδη στη φύση. Η ομοφοβία είναι μονάχα σε ένα. Τι σου φαίνεται αφύσικο τώρα;

Ελεάνα Παπαδάκη Α3

Αφιέρωμα στον ποιητή Χριστόφορο Λιοντάκη

Ο Χριστόφορος Λιοντάκης γεννήθηκε το 1945 στο χωριό Ίνι του νομού Ηρακλείου όπου και έζησε τα παιδικά του χρόνια ως το 1956. Σπούδασε Νομική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και συνέχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης στο Παρίσι. Παράλληλα με την άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος, μεταφράζει Γάλλους ποιητές και γράφει και ο ίδιος ποίηση. Μέχρι σήμερα έχει εκδώσει επτά ποιητικές συλλογές και έχει βραβευτεί -μεταξύ άλλων- με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης (2000) για τη συλλογή ποιημάτων του *Με το φως*, με το Βραβείο Ιδρύματος Κώστα και Ελένης Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών (2012) για το σύνολο του έργου του. Επίσης, το υπουργείο πολιτισμού της Γαλλίας του απένειμε το μετάλλιο του Ιππότη της

Τάξεως των Τεχνών και των Γραμμάτων και ο δήμος Ηρακλείου το Λογοτεχνικό Βραβείο «Νίκος Καζαντζάκης».

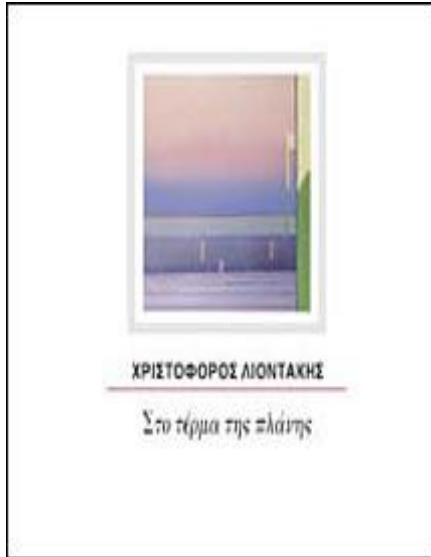
Με αφορμή την παρουσίαση του καινούριου του βιβλίου, *Ο μεγάλος δρόμος*, στο Ηράκλειο, και έχοντας στο νου την προτροπή ενός άλλου ποιητή «να επισκεπτόμαστε τους επιζώντες ποιητές», επικοινωνήσαμε με τον κ. Λιοντάκη ο οποίος με μεγάλη προθυμία απάντησε στα ερωτήματα που του θέσαμε.

1. Πώς επηρέασαν τα παιδικά σας χρόνια το ποιητικό έργο σας;

Τα παιδικά μου χρόνια έπαιξαν καταλυτικό και αποφασιστικό ρόλο στη διαμόρφωση της ποίησής μου. Ο κλειστός ορίζοντας της επαρχίας, τα οικογενειακά πάθη, η κρυμμένη τρυφερότητα, αλλά και η επαφή με τη φύση, στάλαξαν μέσα μου εικόνες γεμάτες αθωότητα και μαγεία, τις οποίες αργότερα προσπάθησα να ντύσω με λέξεις και να δημιουργήσω μια ποιητική ατμόσφαιρα.

2. Σας επηρέασαν οι δάσκαλοί σας στο σχολείο; Νιώθατε την ανάγκη να εκφραστείτε λογοτεχνικά, όταν ήσασταν μαθητής;

Υπήρχε μέσα μου μια απροσδιόριστη διάθεση. Ο δάσκαλός μου στο Δημοτικό με βοήθησε με την αγάπη και κατανόηση που μου έδειξε. Οι φιλόλογοι καθηγητές μου στο Γυμνάσιο μου καλλιέργησαν την αγάπη για τη λογοτεχνία, γεγονός που με βοήθησε να διαβάσω πολλή ποίηση και να γνωρίσω την ποιητική μας παράδοση και έτσι σιγά σιγά να προχωρήσω μόνος μου σε προσωπικές αναζητήσεις και επιλογές.

3. Είχατε σκεφτεί ποτέ όταν ήσασταν μικρός ότι θα γινόσασταν ένας φημισμένος ποιητής;

Όταν ήμουν μικρός, δεν ήξερα καν τι σημαίνει να είσαι ποιητής. Υπήρχε, όμως, μέσα μου μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα που με γοήτευε και έβλεπα τα πράγματα διαφορετικά, ίσως, από τους άλλους.

4. Διαβάσαμε ότι σπουδάσατε Νομική. Πόσο δύσκολο ήταν να σπουδάσει ένα παιδί από την επαρχία και να πάει στην Αθήνα; Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίσατε;

Πολύ δύσκολο. Οι δυσκολίες ήταν κυρίως οικονομικές και πρακτικές. Η προσαρμογή από τη ζωή της επαρχίας στην πρωτεύουσα δεν ήταν διόλου εύκολη. Σιγά-σιγά όμως οι δυσκολίες άρχισαν να ξεπερνιούνται, έκανα καινούριες γνωριμίες, γνώρισα σε βάθος τη μαγική πόλη της Αθήνας και τις πολλές καλλιτεχνικές δυνατότητες που σου πρόσφερε.

5. Πότε και πώς αρχίσατε να γράφετε τα πρώτα σας ποιήματα;

Κάποια πρωτόλεια είχα γράψει στις τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου. Η ουσιαστική όμως σχέση μου με την ποίηση, νομίζω ότι άρχισε στο δεύτερο έτος της Νομικής Σχολής.

6. Ποιά ήταν η αντίδραση του περίγυρού σας, όταν έγινε γνωστό ότι γράφετε ποίηση ή όταν δημοσιεύσατε την πρώτη σας συλλογή;

Ίσως κάποια περιέργεια. Κυρίως όμως αμηχανία. Δεν ήταν προετοιμασμένοι ούτε και ούτε εξοικειωμένοι με το είδος της ποίησης που έγραφα.

7. Πώς επηρέασε το έργο σας η βράβευσή σας και η αναγνώρισή του;

Δεν νομίζω ότι το επηρέασε ιδιαίτερα. Τα βραβεία είναι, βέβαια, μια αναγνώριση και, κυρίως, μια οικονομική ενίσχυση. Αλλά δεν προσφέρουν και πολλά πράγματα. Αυτό που μετράει πάνω απ' όλα είναι το ποιητικό έργο.

8. Ποια θέματα συνήθως σας εμπνέουν;

Στην ποίηση μου προσπαθώ να συναιρέσω το παρελθόν με το παρόν. Έτσι, πρόσωπα από την Ελληνική Μυθολογία και την Αρχαία Ελληνική Γραμματεία προσπαθώ να τα αντιμετωπίσω σαν να ήταν σύγχρονα. Μέσα από μια παλίντροπη κίνηση ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν, επιδιώκω τη δημιουργία μιας αρμονίας.

9. Πώς γράφετε ποιήματα; Αυθόρμητα ή το σκέφτεστε πρώτα και μετά παίρνετε μολύβι και χαρτί για να εκφράσετε τις σκέψεις σας, τα συναισθήματα, προβληματισμούς σας.

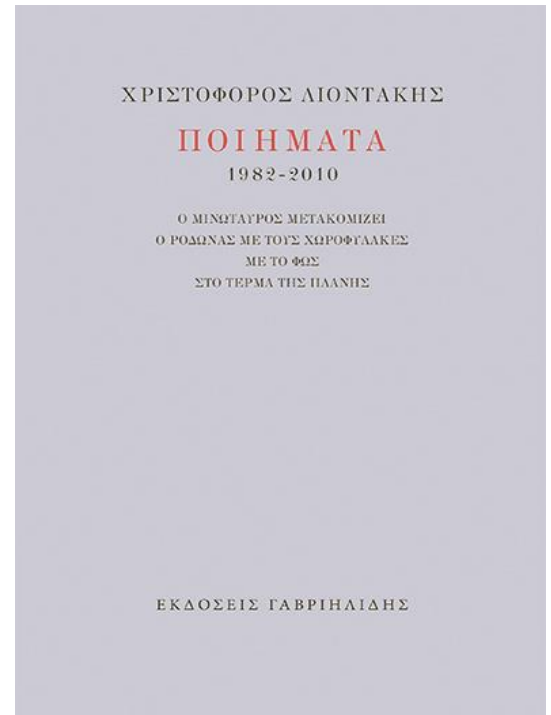
Ελάχιστες φορές λειτουργώ με αυθόρμητο τρόπο. Τις περισσότερες έχω επιλέξει το θέμα και περιμένω να έρθουν οι κατάλληλες εικόνες να το πλαισιώσουν. Και το πιο δύσκολο, βέβαια, είναι οι εικόνες αυτές να εκφραστούν με λέξεις.

10. Σε ένα ποίημα έχετε γράψει «κι έτσι πάλι στις λέξεις καταφεύγω». Τι είναι για εσάς η ποίηση;

Πιστεύω ότι ο Μπωντλαίρ έχει ορίσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την ποίηση: «Ποίηση είναι η προσπάθεια να παγιδέψεις το αιώνιο μέσα από τις φευγαλέες όψεις του πρόσκαιρου και του ασήμαντου».

11. Στο ερώτημα «γιατί να διαβάσει κάποιος νέος σήμερα ποίηση;», τι θα απαντούσατε;

Για να δοκιμάσει κάτι διαφορετικό από τα εκατομμύρια πληροφοριών και γνώσεων που τον κατακλύζουν καθημερινά. Από μια περιέργεια, έστω, για κάτι διαφορετικό που μπορεί, ίσως, να του αλλάξει τη ζωή.

12. Τι θα συμβουλευάτε τα παιδιά που κάνουν τα πρώτα τους βήματα στη συγγραφή ποιημάτων ή λογοτεχνικών κειμένων;

Να έχουν πολλές εμπειρίες. Η ποίηση δεν είναι αισθήματα, είναι εμπειρίες. Να ζουν τη ζωή σε όλες της τις διαστάσεις. Να διαβάζουν πολλή ποίηση, ελληνική και ξένη. Να γράφουν, αλλά στο τέλος να πετούν τα περισσότερα, επιδιώκοντας μόνο το ουσιαστικό. Να αποφεύγουν τα μεγάλα λόγια, τις ρητορείες, να είναι υπαινικτικοί, λιτοί και καίριοι. Να καταφέρουν, ώστε ο δικός τους πόνος και προβληματισμός να συγκινήσει τους αναγνώστες.

13. Ποιο «μότο» θα απευθύνατε στους σημερινούς μαθητές;

Να μην το βάζουν κάτω με τίποτε. Να ονειρεύονται πάντα το διαφορετικό και το καλύτερο.

Ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας τον κύριο Λιοντάκη, που μας τίμησε με τη συνέντευξή του. Ευχαριστούμε θερμά και τον κύριο Καρτσάκη που μεσολάβησε για να δοθεί αυτή η συνέντευξη.

Από τη συλλογή *Με το φως* (1999) επιλέγουμε ένα ποίημα τόσο επίκαιρο, λες και γράφτηκε σήμερα!

Μετανάστης

Δίχως γλώσσα, μόνο τα χέρια και τα μάτια
στο άσυλο του πλήθους το πρόσωπό του ανθεί.
Στην πλαστική σακούλα ένα λευκό μπλουζάκι
λερωμένο, τα αθλητικά πλυμένα και περπατά
με της φιλανθρωπίας τα παλιομοδίτικα.
Κάτι χαρτιά μάλλον σε τίποτα δε χρησιμεύουν.
Με ένα κομμάτι πίτα κερασμένη, χαμογελά.
Το νάυλον στα χέρια του δεν τρίζει, στα γόνατά του
το γυαλιστερό γίνεται λαμπερό-ένα ταμείο γαλήνης.
Η πολιτική γεωγραφία με ρωγμές
κι η διαλεκτική τρεκλίζει.

Ελεάνα Παπαδάκη Α3, Χριστίνα Μαυρομάτη Γ4

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ

συμβουλές για να το καταφέρουμε

Μέσα στην καθημερινότητά μας έχουμε μάθει να παραμελούμε τον εαυτό μας. Να μην τον αγαπάμε όσο του αξίζει. Και όταν το ανακαλύψουμε αυτό, τι κάνουμε; Πώς βγάζουμε τον εαυτό μας από τον φαύλο κύκλο; Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε κάποιους τρόπους για να αγαπήσουμε τον εαυτό μας.

1. Μια ζωή έχεις

Κάτι που ξέρουμε όλοι και δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Πραγματικά, θα καθόμαστε να χάνουμε τον χρόνο μας ανησυχώντας για το τι σκέφτονται οι άλλοι για εμάς; Αξίζει να το κάνουμε αυτό; Δεν νομίζουμε, γι' αυτό να είστε ο εαυτός σας και να μην επηρεάζεστε από τους άλλους.

2. Αποδέξου αυτό που είσαι

Είναι πολύ σημαντικό να μένετε πάντα αληθινοί στον εαυτό σας. Να είστε ακριβώς αυτό που θέλετε να είστε χωρίς δισταγμούς. Μην προσπαθήσετε να ταιριάξετε με το πλήθος.

Απλώς να κάνετε αυτό που σας κάνει ευτυχισμένους.

3. Σταμάτα να συγκρίνεις τον εαυτό σου

Το να συγκρίνετε αυτό που είστε με άλλους, δεν σας βοηθάει πουθενά. Βγάλτε από το μυαλό σας οποιεσδήποτε αμφιβολίες. Ο καθένας σας είναι διαφορετικός και μοναδικός και δεν αλλάζει αυτό.

4. Εμπιστεύσου τον εαυτό σου

Προσπαθήστε να σας εμπιστευτείτε, ενθαρρύνετε τον εαυτό σας ότι μπορεί να αντιμετωπίσει κάθε πιθανή δυσκολία. Στο τέλος θα είσαι υπερήφανος/-η για την προσπάθεια που έκανες και για όλα αυτά που κατάφερες με την αξία σου.

5. Σε κάθε περίπτωση αξίζεις σεβασμό

Έχετε την δύναμη να κάνετε τις δικές σας επιλογές και να υπερασπιστείτε τις δικές σας απόψεις και ιδέες. Μην αφήσετε κανέναν ακόμα και εσάς τον ίδιο/-α να σας αντιμετωπίσει λιγότερο από αυτό που αξίζετε. Δείξτε στους γύρω σας ότι πρέπει να σας σέβονται και να σας εκτιμάνε.

6. Σκέψου θετικά

Δεν σας βοηθάει καθόλου το να μειώνετε συνεχώς τον εαυτό σας. Αντιθέτως, πείτε κάτι καλό στον εαυτό σας, κάτι που θα σας δώσει έστω και μια ελάχιστη ευχαρίστηση. Μετά, αυτές οι σκέψεις θα τριγυρίζουν συνεχώς στο μυαλό σας και στο τέλος θα συνοδεύονται από ένα λαμπερό χαμόγελο.

7. Βρες αληθινούς φίλους

Φρόντισε να συναναστρέφσαι με ανθρώπους με τους οποίους μπορείς να είσαι αληθινός/-ή και σε κάνουν ευτυχισμένο/-η. Να είσαι εκεί γι' αυτούς όπως θα είναι και οι ίδιοι. Πάντα να τους δείχνεις ευγνωμοσύνη και να είσαι ευγενικός/-η. Πάνω από όλα φρόντισε να είσαι καλός άνθρωπος.

8. Συγχώρα στον εαυτό σου τα λάθη

Μην χάνετε τον χρόνο σας σκεπτόμενοι τι δεν έπρεπε να είχε γίνει, αλλά μάθετε από αυτά, ώστε στο μέλλον να μην τα επαναλάβετε.

9. Είσαι κάτι το μοναδικό

Τελευταίο και σημαντικότερο. Να θυμάστε ότι ο καθένας από εσάς είναι μοναδικός και δεν υπάρχει κανείς ακριβώς όπως εσείς. Αγαπήστε αυτή τη μοναδικότητα που έχετε μέσα σας και νιώστε υπερήφανοι για όλο σας το είναι.

Μαρία Μαρκάκη, Χριστίνα Μαυρομάτη Γ4

Αγάπη για τον εαυτό μου σημαίνει και... ότι δεν καπνίζω

- Δεν επηρεάζομαι από όσους καπνίζουν.
- Δεν το θεωρώ μαγκιά, ούτε μέσο χαλάρωσης.
- Δεν πιστεύω ότι με το κάπνισμα ξεχωρίζω, είμαι τάχα μεγάλος/-η.
- Γνωρίζω πόσο βλάπτει την υγεία μου.
- Προτρέπω τους φίλους μου να σταματήσουν να καπνίζουν.
- Κι αν το κάνω και εγώ, το σταματώ, εδώ και τώρα!

Χάρης Μακράκης Α2, Μαρίνα Τσιμπλοστεφανάκη Γ2

Πώς τα πας με τα ηλεκτρονικά;

Κάνε αυτό το τεστ, πρόσθεσε τους βαθμούς των απαντήσεών σου και βρες πώς τα πηγαίνεις με τα ηλεκτρονικά.

- **Πόσο συχνά παίζεις ;**

- α) κάθε μέρα (5 βαθμοί)
- β) 1-3 ημέρες την εβδομάδα (3 βαθμοί)
- γ) το Σαββατοκύριακο (2 βαθμοί)

- **Τι παιχνίδια παίζεις ;**

- α) πολεμικά (2 βαθμοί)
- β) παιδικά (1 βαθμός)
- γ) περιπετειώδη (2 βαθμοί)
- δ) άλλα (1 βαθμός)

- **Σε ποια ηλικία απευθύνονται τα παιχνίδια που παίζεις;**

- α) 18+ (5 βαθμοί) β) 16+ (4 βαθμοί) γ) 12+ (3 βαθμοί) δ) 7+ (2 βαθμοί)

- **Πού τα παίζεις ;**

- α) στο κινητό (4 βαθμοί) β) στον υπολογιστή/ tablet/ laptop (3 βαθμοί)
- γ) στο nintedo (5 βαθμοί) δ) στο playstation (2 βαθμοί)

- **Πόση ώρα παίζεις την ημέρα;**

- α) όλη μέρα ,8 ώρες+ (6 βαθμοί) β) το πολύ 4-8 ώρες (5 βαθμοί)
- γ) λίγο, 2-3 ώρες (4 βαθμοί) δ) καθόλου (0 βαθμοί)

- **Έχεις τελειώσει το διάβασμά σου πριν παίζεις;**

- α) ναι (1βαθμός) β) συνήθως (3 βαθμοί) γ) όχι (5 βαθμοί)

Δες τα αποτελέσματα στην επόμενη σελίδα και σκέψου μήπως είναι καιρός να ξεκολλήσεις από την οθόνη;

10-14 βαθμοί	15-17 βαθμοί	18-25 βαθμοί	25-28 βαθμοί
Συγχαρητήρια, ξέρεις πότε να σταματήσεις να παίζεις!	Πιστεύω ότι εδώ έφτασες για πλάκα. Ξέρεις πολύ καλά να παίζεις, αλλά πρόσεξε να μην αφήνεις πίσω τα μαθήματά σου.	Σίγουρα ξέρεις να παίζεις καλά, αλλά θα σου πρότεινα να βάλεις μέτρο στον εαυτό σου.	Έχεις πολύ σοβαρό πρόβλημα με τα ηλεκτρονικά. Φρόντισε να ελαττώσεις αυτήν την κακή συνήθεια. Απευθύνσου σε έναν καθηγητή.

Άγγελος Ζουμής Α2

Ο έρωτας βήμα βήμα

Τα κορίτσια στην ηλικία μας ερωτεύονται εύκολα. Κάποιες φορές αποκτούν αυτόν που θέλουν, κάποιες φορές βαριούνται και συνεχίζουν στον επόμενο και κάποιες άλλες φορές απογοητεύονται. Σε αυτό το άρθρο θα δούμε 7 τρόπους να κάνεις ένα αγόρι να σε ερωτευτεί.

1. Γίνε φίλη με τους φίλους του αγοριού που θες να προσεγγίσεις για να μάθεις περισσότερα για αυτόν.
2. Γίνε φίλη με το ίδιο το αγόρι για να εξελιχθείτε αργότερα σε ζευγάρι.
3. Κάνε του like στις φωτογραφίες στα social media και προσπάθησε να μιλάτε σε καθημερινή βάση.
4. Κάνε κάποια όμορφη αλλαγή που να τον κάνει να σε προσέξει.
5. Να είσαι ο εαυτός σου, μην προσποιείσαι.
6. Στα αγόρια αρέσουν τα δυναμικά κορίτσια, για αυτό πρέπει να τονώσεις τον δυναμισμό σου.
7. Όταν αρχίσετε να μιλάτε, άνοιξε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για να κερδίσεις την προσοχή του, ώστε η επικοινωνία σας να συνεχιστεί.

Νάνσυ Καράλη Α2, Γεωργία Ανδρουλάκη, Ειρήνη Καλογεράκη, Ελευθερία Δοξαστάκη Α4

Η λαϊκή αγορά της γειτονιάς μας

Η λαϊκή αγορά είναι η εβδομαδιαία διοργάνωση πώλησης φρέσκων κυρίως τροφίμων με σκοπό την αγορά βασικών προϊόντων διατροφής σε χαμηλότερη τιμή από εκείνη των μεγάλων αγορών. Στην Ελλάδα ο θεσμός των λαϊκών αγορών καθιερώθηκε από τον Ε. Βενιζέλο το 1929. Συνήθως γίνεται μια φορά την εβδομάδα σε προκαθορισμένο μέρος.

Στη δική μας γειτονιά διοργανώνεται κάθε

Τρίτη και διαρκεί από τις οκτώ το πρωί έως τις δύο το μεσημέρι.

Επισκεφτήκαμε τη λαϊκή της γειτονιάς μας, μιλήσαμε με τους παραγωγούς και μάθαμε πολλά για τις δυσκολίες του επαγγέλματός τους.

Η κ. Μαρία που δουλεύει είκοσι χρόνια στις λαϊκές για να βοηθήσει τα παιδιά της, μας είπε: «Οι δυσκολίες είναι αμέτρητες, ξυπνάμε από τις τέσσερις τα ξημερώματα για να έρθουμε από το χωριό στο Ηράκλειο. Πρέπει να στήσουμε τους πάγκους νωρίς και να τακτοποιήσουμε τα προϊόντα μας. Αν δεν πουληθούν, πάει ο κόπος μας χαμένος. Ο καιρός είναι ο μεγαλύτερος εχθρός μας, αφού η παραγωγή εξαρτάται από τις καιρικές συνθήκες. Βγαίνει ένα μεροκάματο με πολλές δυσκολίες, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια που οι τιμές όλο και μειώνονται». Ο κ. Μανώλης μας ανέφερε ότι ο νέος κόσμος έχει φύγει από τις λαϊκές και οι πελάτες τους είναι συνήθως μεγάλοι σε ηλικία.

Ο Γιώργος, πρώην μαθητής του σχολείου μας, που τώρα είναι φοιτητής και δουλεύει σε πάγκο της λαϊκής για το χαρτζιλίκι του, μας είπε πως πολλοί νέοι εργάζονται στις λαϊκές αγορές για να είναι ανεξάρτητοι από τους γονείς τους.

Περπατώντας ανάμεσα στους πάγκους μιας λαϊκής, θα ακούσεις αστεία, πειράγματα, διαφωνίες, τσακωμούς για την πολιτική, διαπραγματεύσεις για τις τιμές των προϊόντων. Μα πάνω απ' όλα θα δεις τον μόχθο και την αγάπη των ανθρώπων της για τη δουλειά τους.

Στέλλα Μπιγικάκη Γ4, Γιάννης Αναγνωστάκης Γ1

Μπάσκετ, το άθλημα της καρδιάς μας

Ο εμπνευστής και δημιουργός του μπάσκετ ήταν ο Καναδός, καθηγητής φυσικής αγωγής, Τζέιμς Νάισμιθ.

Το 1904, στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σεντ Λούις, το μπάσκετ παρουσιάστηκε ως σπορ επίδειξης και 32 χρόνια αργότερα, στην Ολυμπιάδα του Βερολίνου το 1936, εντάχθηκε επίσημα στο πρόγραμμα ως ολυμπιακό άθλημα. Το 1992 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης επιτράπηκε για πρώτη φορά η συμμετοχή επαγγελματιών μπασκετμπολιστών.

Από την περίοδο που η Εθνική Ελλάδα ανδρών κατέκτησε το πρώτο μας ευρωπαϊκό πρωτάθλημα (1987), το άθλημα διαδόθηκε περισσότερο στην Ελλάδα. Από εκείνη τη μέρα όλα τα παιδιά ήθελαν να μάθουν να παίζουν μπάσκετ. Σήμερα οι μπασκετμπολίστες είναι επαγγελματίες, πολλοί κερδίζουν αρκετά χρήματα και μερικοί κάνουν διεθνή καριέρα.

Το NBA, γνωστό σε όλους μας ως το κορυφαίο πρωτάθλημα μπάσκετ, έχει φιλοξενήσει αρκετούς Έλληνες μπασκετμπολίστες, όπως τον Γιάννη Αντετοκούνμπο (MILWAUKEE BUCKS), ο οποίος είναι ένας από τους καλύτερους παίκτες στον κόσμο. Επίσης, αξίζει να αναφερθούμε και στον Ανδρέα Γλυνιαδάκη που αγωνίστηκε στους SEATTLE SUPERSONICS και κατάγεται από την Κρήτη.

Το μπάσκετ ως άθλημα πέρα από τη φυσική βελτίωση του σώματος, αναπτύσσει στοιχεία κοινωνικότητας, συντροφικότητας, θάρρους και αυτοπεποίθησης. Συνδυάζει την άθληση και το παιχνίδι. Είναι ομαδικό άθλημα με μικρή κατοχή της μπάλας, γεγονός που εμποδίζει την ατομικότητα και προάγει την ομαδικότητα. Προσφέρει θέαμα, είναι γρήγορο, με συχνές εναλλαγές στο σκορ, με αποτέλεσμα να μην το βαριέσαι, αφού ακόμη και στα τελευταία λεπτά μπορεί να συμβούν μεγάλες ανατροπές.

Χάρης Μακράκης Α2

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ

Ξένος: Πού είναι το σχολείο σου;

Παιδάκι: Δίπλα στο Δημαρχείο.

Ξένος: Και το Δημαρχείο πού είναι κοντά;

Παιδάκι: Δίπλα στο σχολείο μου !!!

ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΣ

Δάσκαλος: Τοτό, δεν σου είπα να γράφεις 50 φορές «είμαι ξεχασιάρης»;

Τοτός: Το ξέχασα κύριε !!!

ΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΤΟΥ "ΤΡΕΧΩ"

Δάσκαλος: Κλίνε μου το ρήμα «τρέχω».

Μαθητής: Τρέχω, έτρεχα, περδουκλώθηκα, έπεσα, σηκώθηκα, έφυγα !!!

ΑΓΩΝΑΣ

Ασθενής: Γιατρέ, κάθε βράδυ βλέπω στον ύπνο μου ποντίκια να παίζουν ποδόσφαιρο.

Γιατρός: Πάρε αυτά τα χάπια.

Ασθενής: Να τα πάρω αύριο, γιατί απόψε έχουν τελικό;

Σοφία Κατσαπρακάκη Α2

Η εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας των μαθητών στο πλαίσιο του πολιτιστικού προγράμματος «Μαθητικό έντυπο».

Συντονίστρια του προγράμματος: Ματίνα Μείδανη

Εκπαιδευτικοί που συμμετέχουν: Δημήτρης Φανουριάκης, Νικόλαος Τουτουδάκης

Την εφημερίδα μας μπορείτε να τη διαβάσετε και στην ιστοσελίδα του σχολείου μας <http://srv1-7gym-irakl.ira.sch.gr/>